

Sygn. akt I C 1276/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: staż. J. P.

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ś.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od M. K. na rzecz M. Ś. kwotę 2525,40 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia pięć złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami od dnia 5 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od M. K. na rzecz M. Ś. kwotę 728 zł (siedemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 1276/15

UZASADNIENIE

Powódka M. Ś. domagała się zasądzenia od pozwanego M. K. kwoty 2.555,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ewentualnie – o zobowiązanie pozwanego do wydania na rzecz powódki należących do niej rzeczy w postaci zmywarki, piekarnika, mikrofalówki i łóżka. Powódka zażądała także zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż do 17 grudnia 2014 r. zamieszkiwała wspólnie z pozwanym i ich wspólnymi dziećmi w należącym do niego mieszkaniu. Strony pozostawały w związku konkubenckim. Z uwagi na pobicie powódki przez pozwanego, zmuszona była do nagłego wyprowadzenia się, w związku z czym nie zabrała z mieszkania swoich, wymienionych powyżej, rzeczy. Zwracała się do pozwanego o ich zwrot, jednak bezskutecznie. Bezskuteczne okazało się także zawiązanie przez pozwanego do próby ugodowej. Wartość poszczególnych przedmiotów powódka wyceniła na podstawie kwot uiszczonych na ich zakup, obniżonych o 10% z uwagi na krótki czas ich użytkowania przez powódkę (zakupione były w marcu i lipcu 2014r.) – z wyjątkiem łóżka, którego wartość jest symboliczna (30 zł), nadto zostało nabyte dopiero w sierpniu 2014 r.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powódki kosztami postępowania.

Pozwany podniósł, iż powódka wyprowadziła się z jego mieszkania dobrowolnie, z uwagi na fakt, że związała z innym mężczyzną. Do wyprowadzki doszło podczas nieobecności pozwanego, w obecności jego matki oraz funkcjonariuszy Policji, których pozwany wezwał, a którzy pouczyli powódkę, iż nie powinna zabierać rzeczy należących do powoda. Powódka zabrała ze sobą rzeczy osobiste, jak również rzeczy do niej nie należące. W trakcie wspólnego zamieszkiwania powódka pozostawała na częściowym utrzymaniu powoda, w okresie od 1 lipca 2012 r. do 1 grudnia 2014 r. nie posiadała stałego zatrudnienia, podejmowała jedynie pracę w biurach nieruchomości, gdzie uzyskiwała nieregularne wynagrodzenie prowizyjne. Opisane w pozwie przedmioty stanowiły własność powoda – wprawdzie ich zakupu dokonywała powódka, jednak środki pieniężne na ten cel (a także na inne wydatki) pozwany wypłacał ze swojego konta i przekazywał powódce w formie gotówki. Powódka następnie wpłacała je na swoje konto bankowe. Łóżko natomiast zostało ofiarowane pozwanemu przez S. P. w zamian za pomoc w przeprowadzce, dlatego dołączona do pozwu umowa darowizny, z której wynika, że darowizny dokonano na rzecz powódki, została stworzona wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania.

Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 r. strona powodowa cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie żądania zapłaty kwoty 30 zł za łóżko.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka M. Ś. pozostawała w związku konkubenckim z pozwanym M. K., w którego mieszkaniu wspólnie zamieszkiwali wraz ze swoimi dziećmi. Strony zakończyły związek, wobec czego w grudniu 2014 r. powódka wyprowadziła się od pozwanego.

/ **bezsporne**, nadto przesłuchanie powódki M. Ś., k. 51-52, 54; przesłuchanie pozwanego M. K., k.52-54/

Strony prowadziły wspólnie gospodarstwo domowe, ale nie miały wspólnych pieniędzy, nie było między nimi ustaleń na temat tego kto i w jakiej części ma ponosić wydatki związane z utrzymaniem rodziny – czasem ponosił je pozwany, który opłacał należności związane z mieszkaniem, czasami powódka. Pozwany czasami przekazywał powódce, gotówką, pieniądze wypłacone z własnego rachunku bankowego, z przeznaczeniem na określone potrzeby rodziny. Powódka miała własne środki – w okresie nabycia spornych nieruchomości pracowała na umowę zlecenie w biurze pośrednictwa (...) w G.. Wynagrodzenie otrzymywała częściowo przelewem, częściowo w gotówce, w zależności od tego w jakiej formie klienci biura płacili prowizję. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia uzależniona była od wyników pracy powódki, jednak za każdym razem była to kwota nie niższa niż 2.000 zł. Powódka była liderką w swojej grupie, jej zarobki, w okresie kwartalnym, mogły kształtować się na poziomie 13.000 -15.000 zł.

/ **dowód:** przesłuchanie powódki, k. 51-52, 54; przesłuchanie pozwanego, k.52-54; wyciągi z rachunku bankowego powódki – k. 58-82; potwierdzenia przelewów – k. 83-86, zaświadczenia o dochodach – k. 87-92; dowody wypłat wynagrodzenia gotówką, k.105-114; zeznania świadka P. B., k.141-142, 145; transakcje na rachunku pozwanego, k.26-39/

W okresie trwania związku z M. K., powódka z własnych środków zakupiła piekarnik A. (...) A. F. za cenę 758 zł, zmywarkę B. G. (...) za cenę 1499 zł oraz kuchenkę mikrofalową Samsung (...) za cenę 549 zł, jako elementy wyposażenia kuchni w mieszkaniu pozwanego.

/ **dowód:** paragon sprzedaży – k. 8; potwierdzenie płatności kartą, k. 9; faktura VAT, k. 10; wydruk wiadomości e-mail dot. wysłania zamówienia, k. 11; przesłuchanie powódki, k. 51-52, 54; wyciągi z rachunku bankowego powódki, k. 58-82; przesłuchanie powódki, k. 51-52, 54/

Po rozstaniu stron i wyprowadzce powódki pozwany odmówił wydania jej spornych sprzętów kuchennych, wobec czego powódka zmuszona była do zakupienia takich sprzętów do nowo zajętego mieszkania.

/ **dowód:** przesłuchanie powódki, k. 51-52, 54/

Aktualna wartość sprzętów kuchennych zakupionych przez powódkę do lokalu pozwanego, to jest zmywarki, piekarnika i mikrofalówki wynosi, odpowiednio, 1.349,10 zł, 682,20 zł, 494,10 zł.

/bezsporne/

Przed wytoczeniem powództwa M. Ś. zawezwała M. K. do próby ugodowej w zakresie tożsamym z żądaniem pozwu, jednak – w zakresie sprzętów objętych sprawą niniejszą – strony nie doszły do porozumienia.

/bezsporne/

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych dokumentów, kopii dokumentów i wydruków, których prawdziwości i autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, Sąd też nie znalazł podstaw, by odmówić im waloru wiarygodności. Podstawą ustaleń Sąd uczynił również zeznania świadka P. B., które były szczere, jasne, spójne, logiczne oraz zeznań stron z tym zastrzeżeniem, iż zeznaniom pozwanego Sąd dał wiarę tylko w takim zakresie, w jakim były one niesprzeczne z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie. W konsekwencji, Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim twierdził on, że sporne sprzęty zostały zakupione za środki stanowiące jego własność.

Równocześnie, jako że pozwany nie kwestionował wartości sprzętów kuchennych, których sprawa niniejsza dotyczy, stanowiącej ich cenę pomniejszoną o 10%, okoliczność tę Sąd uznał za przyznaną.

Wobec braku uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, na podstawie art.130⁴§5 kpc, Sąd pominął wnioskowany przez stronę powodową dowód z jego opinii na okoliczność stopnia zużycia sprzętów, których sprawa dotyczy i utraty ich wartości.

Przechodząc do rozważań prawnych, na wstępie należy zauważyć, iż w dniu 9 stycznia 2017 r. strona powodowa cofnęła powództwo i jednocześnie zrzekła się roszczenia w zakresie żądania zapłaty kwoty 30 zł.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Natomiast zgodnie z art. 355 § 1 kpc, Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W przedmiotowej sprawie powódka częściowo cofnęła powództwo ze skutkiem prawnym, a nie zachodzą, w ocenie Sądu, przesłanki z art. 203 § 4 kpc, które wskazywałyby na niedopuszczalność cofnięcia pozwu w tej sprawie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł, jak w punkcie II wyroku.

W pozostałym zakresie żądanie zapłaty Sąd uznał za uzasadnione.

Podstawą prawną roszczenia był art. 405 kc, zgodnie z którym ten, kto uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby bez podstawy prawnej zobowiązany jest do jej zwrotu.

Bezpodstawne wzbogacenie jest szczególnym zdarzeniem prawnym, w wyniku którego bez podstawy prawnej powstaje nowa sytuacja, polegająca na wzroście majątku po stronie podmiotu wzbogaconego, kosztem jednoczesnego pogorszenia sytuacji majątkowej osoby zubożonej. Zarówno zubożenie, jak i wzbogacenie wywołane są tą samą przyczyną.

Pozwany kwestionował jakoby przedmioty ruchome wskazane w pozwie stanowiły własność powódki, przy czym na poparcie swoich twierdzeń nie zaoferował żadnych dowodów za wyjątkiem własnych zeznań. Tymczasem powódka, na potwierdzenie prawa własności co do spornych ruchomości, zaoferowała także dowody obiektywne w postaci

faktury, dowodu płatności kartą, potwierdzenia wysłania zamówionego piekarnika. Wynika z nich, że płatności za zakupione sprzęty dokonywała powódka i to z własnego rachunku bankowego. Co więcej, wykazanie przez powódkę faktu zarobkowania w okresie nabycia spornych dóbr nie pozwala uznać, że zapłata za sprzęty dokonywana była ze środków uprzednio przekazanych powódce przez pozwanego.

Jakkolwiek Sąd dał wiarę pozwanemu, iż przekazywał powódce różne kwoty pieniężne, to jednak nie oznacza to, że zostały one przeznaczone na zakup spornych ruchomości. Strony pozostawały w związku, miały wspólne dzieci, razem prowadziły gospodarstwo domowe, zatem przekazywanie przez pozwanego pewnych kwot powódce na zakupy związane z potrzebami rodziny, jest całkowicie naturalne. Zresztą, powódka sama przyznała, iż pewne kwoty od pozwanego otrzymywała, jednak były one przeznaczone na konkretne cele – zakup książek, czy wyprawki dla ich wspólnych dzieci, jak też na wyprawienie komunijnego przyjęcia.

Wbrew stanowisku pozwanego, analiza wyciągów z jego rachunku bankowego nie pozwala stwierdzić, że środki wypłacone w datach poprzedzających nabycie spornych rzeczy, zostały przekazane powódce i przeznaczone na zakup sprzętów.

W konsekwencji, Sąd dał wiarę twierdzeniu powódki, że środki na nabycie spornych ruchomości pochodziły z jej majątku, a zatem to ona stała się ich właścicielką. Zaznaczyć należy w tym miejscu, że strony były zgodne, iż wskazane ruchomości, stanowiące wyposażenie kuchni, można odłączyć od zabudowy bez uszkodzenia tychże sprzętów oraz zabudowy. Tym samym nie można uznać, że powódka dokonała nakładów na nieruchomość pozwanego. Rozliczenie stron winno zatem być dokonane w oparciu o przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Zdaniem Sądu, w sytuacji gdy pozwany w dalszym ciągu korzysta ze spornych ruchomości stanowiących wyposażenie kuchni zaś powódka, zajmując inny lokal zmuszona była do nabycia nowych sprzętów z uwagi na niemożność odzyskania dotychczasowych, a zatem faktycznie spornych sprzętów aktualnie nie potrzebuje, zasadnym było przyznanie jej zwrotu ich równowartości. W doktrynie wyraża się pogląd, który Sąd w składzie rozpoznającym sprawę niniejszą, akceptuje, że niemożność zwrotu korzyści w naturze, o jakiej mowa w art.405 kc, obejmuje również wypadki, w których zwrot w naturze byłby połączony z nadmiernymi trudnościami lub kosztami. Zdaniem Sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej, o czym była już mowa we wcześniejszej części uzasadnienia. Zdaniem Sądu, zapłata równowartości jest korzystniejsza a zarazem mniej uciążliwa dla każdej ze stron. Pozwany, w razie nakazania wydania sprzętów, zmuszony byłby kupić kolejne, wydając na ten cel kwotę wyższą niż zasądzona, zaś powódka nie odniosła by korzyści z ich zwrotu, skoro uprzednio kupiła już takie sprzęty do nowego lokalu.

Uznawszy zatem żądanie zapłaty za uzasadnione Sąd w punkcie pierwszym wyroku uwzględnił powództwo, przy czym odsetki zasądził zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art.481 § 1 i 2 kc. W związku z, poprzedzającym wniesienie powództwa, zawezwaniem do próby ugodowej pozwanego musiał się on liczyć z żądaniem zapłaty za rzeczy, których nie wydał powódce.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i 100 kpc, art. 108 § 1 kpc i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490) w punkcie III wyroku – uznając, że powódka uległa jedynie co do nieznacznej części swojego żądania (w zakresie cofniętego powództwa) i zasądził od pozwanego na rzecz powódki zwrot kosztów procesu w całości. Na koszty te złożyły się opłata sądowa w kwocie 128 zł oraz koszty zastępstwa procesowego powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 617 zł.

ZARZĄDZENIA

1. (...)
2. (...),

3. (...)